

Storstads-Forhold.

„Dansk Sundhedstidende“ bringer nogle Oplysninger om københavnske Forhold, som har Krav paa den største Opmærksomhed:

Ægteskaberne tager af, Antallet af Fødsler er ogsaa i Aftagende, derimod stiger Antallet af Børn, fødte uden for Ægteskab. Dette giver tilsammen et mørkt Billede af Københavns paa dens Vej op imod Storstadens Herlighed.

Opgørelsen af epidemiske Sygdomme og Dødsfald viser, at Byen gaar frem i hygieinisk Henseende, men de før berørte Forhold tyder paa, at der er et meget vigtigt Moment i denne voksende Hygieine, som ikke er i Opgang: Samfundsmoralen.

Skal det blive Resultatet af Opgangen, at Ægteskabet efterhaanden bliver en stadig sjældnere Form for Samlivet, at snart en Fjerdedel af den opvoksende Generation skal undvære et normalt Hjemms Pleje og Opdragelse, saa er Storstadslukken dyrebødt.

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde Minna Canth's Noveller.)
(Fortsat.)

— Og Skjaldekunsten, sagde De! Kan man virkelig paastaa, at de ubetydelige, smagløse Operatekster er Poesi?

— De er aldeles ubarmhertig, afbrød Agnes og lo.

— Naa, ja, jeg afskyr virkelig disse Bravurstykker og denne elendige Kunstmusik, som i sin aristokratisk fordærvede Aandløshed indtager Hæderspladsen, men som ikke ejer nogen Ret dertil, end sige, at den helt og holdent savner national Grund.

— Men om De nu ogsaa er uforsonlig stemt mod Operaen, saa maa De dog anerkende Wagners Musik. Den har Kraft, Liv, Lidenskab. Omfatter den ikke alt det ny, som vort Aarhundrede har frembragt paa alle Omraader: i Filosofi, i Literatur, i sociale og politiske Forhold? Som Demokrat burde De i det mindste være forelsket i den.

— Just i min Egenskab af Demo-

krat er jeg ikke tilfredsstillet, førend Folkevisen erobrer den Plads, som Arien nu indtager.

Agnes lo himmelhøjt.

— Siger De virkelig dette for fuldt Alvor?

— Naturligvis!

— Tilføjer De da ikke: den finske Folkeviser?

— Den finske jævnsides de andre.

— Sig med det samme: frem for andre.

— Kanske frem for andre. Den finske Tonekunst har endnu ikke løst sin Opgave, men den kommer til at gøre det i Fremtiden. Vent blot.

— I det mindste savne Finnerne ikke Selvbevidsthed, sagde Agnes med samme lette Lystighed, hvormed hun hele Tiden opstog de yderst alvorlige mente Udtalelser.

— Nej, Gud være lovet. Det fattes os ikke paa Selvbevidsthed. Og ikke heller paa Udholdenhed og Kraft. De Egenskaber har vore Forfædre indplantet i os. De har maaske læst Finlands Historie?

— Noget har jeg jo lært i Skolen, men jeg maa vist bekende, at det ikke er meget, jeg mindes af den. Men ved De hvad? De skulde komme til Petersborg til Høst.

— Jeg? Hvad skulde jeg der?

— Naa, gøre et Besøg. Se Dem om i Verdensstaden!

— Det bliver der næppe noget af.

— Jeg haaber det. Da skal jeg føre Dem til den italienske Opera, og vi faar se, om De ikke skifter Tanker.

Hun lagde sig tilbage i Sofaen med en selv sikker Sejrsminne.

— Aa, De vilde ikke behøve at være mange Maaneder i Petersborg, førend —

— Førend hvad?

Agnes svarede ikke straks. Hun saa blot smilende paa ham med en erfaren Verdensdames overlegne Udtryk i Øjnene.

Antti svarede blot med et spørgende Blik paa hende, men i det samme begyndte hans Øjne ligesom at flakke om i Stuen.

Agnes mærkede det og spurgte med sin leende Stemme:

— Førend hvad? Skal jeg sige det?

— Ja, sig det!

Han var endnu alvorlig, men Røsten var bleven en anden, den udtrykte ikke tilnærmelsesvis den samme kraftige Bestemthed som nys. Agnes bøjede sig lidt til Siden og saa atter paa ham med samme forførelseriske, farlige Blik. — Hvorfra fik hun dette smeltende Blik, som gengav Tankernes fineste Bevægelser? Havde Skaberen udstyret hende med Øjne, der var anderledes end andre dødeliges? — De helt og holdent skulde blive et andet Menneske, svarede hun endelig.

— Tror De det?

— Vil De vædde? Hvad?

Han gik frem og tilbage paa Gulvet uden at sige noget. Men Agnes lagde Hovedet lidt paa Siden og saa overmodigt efter ham. Hendes Hold-

C. Konerding & Nielsens Symaskineforretning

er kun

6, Holbergsgade 6.

Vore Maskiner have ved stadig Brug vist sig at være de bedste og mest holdbare. Alle Systemer haves paa Lager til de billigste Priser. Reparationer udføres.

Otto & Raben

Billigste og bedst assorterede
Silkevarelager,
5, Købmagergade 5.
EFTERAARS-
UDSALG.

Velveteen, alle Farver, prima Kr. 1,75, ekstra Kr. 2,25 pr. Alen.

Et Parti façonné
sorte og crème

uldne Stoffer

fra forrige Saison
langt under Pris.

Købte Varer og Prøver af hele Lageret sendes franco overalt udenbys.

ning udviste tydeligt, hvor sikker hun var paa sin Magt.

Antti stansede, lænede sig mod Bordkanten og saa Agnes bestemt i Øjnene:

Med Nysgerrighed ventede jeg hans Svar.

— De tager fejl! Jeg vilde ikke forandre mig!

— Og alligevel vover De ikke at vædde?

— Hvad skulde det være godt for? Jeg har hverken Tid eller Lyst til at indlade mig paa unødige Eksperimenter. En saadan Barnagtighed vilde jo allerede være et Skridt til Forandring.

— Der har vi det! Vidste jeg det ikke nok!

Mon Agnes ikke alligevel blev lidt fortrydelig, — selv om hun forstod at skjule det? Visselig lo hun igen, men det forekom mig, noget tvungent. Og hun blev hurtig alvorlig.

— Men hør nu! Om De forandrer Dem her i Smaastadens Tryghed, her i Deres eget Bo? Hvad vilde De da sige? Om De pludselig midt i Deres faste Principper vaagnede og fandt, at De var bleven et andet Menneske?

Min Mand smilede.

— Hvor barnagtigt!

— Ja — der hænder saa mange mærkelige Ting.

Hvad mente hun? Hvad havde hun i Sinde? Lagde hun an paa noget? Paa mig begyndte Samtalen at gøre et pinligt Indtryk, og for at give den en anden Retning tog jeg til Orde:

— Agnes, hvordan lever du egentlig i Petersborg?

— Udmærket. Der er Livet frit, muntert — nydelsesrigt.

— Men er det ikke ogsaa meget letsindigt?

— Hvad gør det? Saa længe det blot ikke er kedeligt, tørt og indestængt, saadan som her hos jer! Uh, jeg vilde kvæles —!

— Naa, — men nu er De —? spurgte Antti. Hun undveg Spørgsmaalet.

(Fortsættes.)

I Sandhedens Navn

forsikrer jeg, at det ærligste, uden Humbug, uden Opdrækkeri er og bliver **Eau de Chinin**, som under fuldstændig Garanti standser Haarfald og frembringer nyt Haar og aldeles fjerner Skæl og al Sygdom i Haarrødderne, saa jeg fuldt ud garanterer et kraftigt, fyldigt, rent og blankt Haar. **Koster kun 60 Øre.** Carl Broe, Aabenraa 35, 1. Sal.

Kunst-Sløid.

Sølvmedaille Stockholm 1897.

Mit store og righoldige Lager af Træmateriale til Selvdekoration bringes herved i Erindring. Prima Gløstiftapparater og slebne engl. Snittejern.

Chr. Nielsen, Teglgaaardsstræde 5, St.

En Lærling

antages i Bogbinderlære d. 1ste Novbr.

Sophie Andersen,

Bogbinderm.

Skindergade 22, 2.

Sorø Højskole (Bojsensminde).

Pigeskolen aabnes den 3. Maj og varer til 31. Juli. Prisen er 30 Kr. maanedlig. Meddelelser gives og Indmeldelser modtages af

K. Bjerre.

A. Gabers

**Blomster- og Bladefabrik,
Walkendorfs-gade 5.**

Opsatser og Jardinières pyntes etc., Præparerede Palmer, Marquartbuketter. Chrysantemum 10 Øre, Vildvin, Efeu og alle Slyngplanter.

**Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,
Nørregade 33, St., Telefon 17679.**

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barnejomfruer til Oktober og November til høj Løn

Babyudstyr.

**Drenge- og Pige dragter, samt
Damelinned, Trikotage og Dukker, alt i stort Udvalg.**

Reel og prompte Expedition garanteres.

Alexandra Cohn,

Gl. Kongevej 80 (lige for Værnedamsvej).

Redigeret af Fru J. Monrad og Frk. Annette Jensen.
J. S. Nielsens Bogtrykkeri, København. V.

densmagt, hvor Moralen, ikke Magten, dikterer Lovene.

Og Moderlandet England, hvor Personlighedens Ret erkendtes og værdsattes mer end andet Steds, hvor mange herlige Kvinder har ikke spillet en betydningsfuld Rolle i Folkets Udviklingshistorie; Navne, hvis Bærere i Liv som i Handling udgjorde den mægtigste Faktor for Udryddelsen af de urgamle Fordomme, som omgærdede Kvindens Verden.

Der ser vi, ved Siden af Aarhundredets største Mænd, Navne som Florence Nightingales og Josefine Butlers, og faa mandlige Samfundsreformatorer turde have udrettet større Ting for deres Samtid end disse svage Kvinder.

For Tanken og Mindet stiger Billeder efter Billeder af ophøjede Kvindekikkelser; vi finder dem i alle Lande, virkende paa forskellige Omraader, højnende sig i Intelligens eller moralsk Overlegenhed over deres Medsøstre, udgørende den stille Magt, som ligger

i enhver trofast Pligtopfyldelse, der stræber ærlig efter at gøre det bedste mulige ud af det betroede Pund. Vi finder mange Tænkere, mange rigt udstyrede Aander blandt det 19de Aarhundredes Kvinder, men vi finder frem for alt mange Arbejdere.

Saaledes omsatte, for at tage et Eksempel, der for os er dyrebarest og mest nærliggende, — Frederika Bremer, de Ideer, som voksede sig stærke hos hende, i Virkelighedens faste Form og blev Skaberen af vor Kvindebevægelse, en Bevægelse i vort Folks Kultureliv, som paa en Gang stiller Idealerne højt og kan fremvise saa mange forskelligartede praktiske Resultater.

Frederika Bremer var i Sandhed et Barn af dette Aarhundrede, hun fødtes i dets Barndom og hendes Liv rakte noget ud over dets Midte til den Tid, som indledede de store Reformers Periode, hvilke hun, gennem sit ufortrødne Arbejde i Idéernes Tjeneste, saa vel havde forberedt. Og

en ædlere, kvindeligere, mere ophøjet Emancipationens Forkæmper har intet Land ejt; endnu bærer den svenske Kvindebevægelse det Stempel, som Frederika Bremers og hendes nærmeste Stedfortræder Sophie Adlersparres Personligheder har sat derpaa, det Adelsmærke, som, — hvordan Meningerne end skifte, ingen kan berøve den.

Af de faa, men veltalende Eksempler, som her er anført, skulde det vel synes, som om Kvinden allerede har erobret Verden, som om hun fra det tidligere, umyndige, ringeagtede Standpunkt har vundet en Stilling med næsten ubegrænset Magt og Indflydelse. I Statens og Finantsverdens Tjeneste har hun vundet en Plads; hun kan tilegne sig alle Videnskabens Skatte, ikke blot dem, der bydes hver og en i det stille Studerekammer, men ogsaa i Akademiernes Sale; i Kommunens Anliggender har hun en Stem-

me, og i Kunsten og Literaturen en anerkendt Plads; hendes Ord har Autoritet i etiske, æstetiske og Samfundsspørgsmaal, ja, over sin Person og sin Ejendom ejer hun i vist Maal Ret til at raade, skulde da ikke over for disse uomstødelige Sandheder hver Tvivl vedrørende vor og Aarhundredets Samhørighed forsvinde?

Og dog, trods de uskatte Vinde, som allerede er omsatte i Virkelighedens klingende Mønt og hører til de Kapitaler, som er rentebærende for alle Tider, staar vi ved Aarhundredets Slutning over for Spørgsmaalet, og i Spørgsmaalet ligger en Tvivl: har det forbigangne holdt, hvad det lovede? har det indfriet sine Løfter?

Den glade Frimodighed, der ved Aarhundredets Midte kendetegnede vor Vej, den Løftelse, som kendtes i Sindene, det forhaabningsfulde Blik ind i Fremtiden, Arbejdsglæden og Virksomhedsiveren, hvorfor er de efterfulgte af Mismod?